

mihael

KAPELIJAJA SV. MIHAELA ARKANDELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

ŠTO SI PRIPRAVIO,
ČIJE ĆE BITI?

Ber 09

mihael

32/ 2019.

**LISTIĆ POLICIJSKE KAPELANIJE
SV. MIHAELA ARKANĐELA
MUP - SJEDIŠTE I
RAVNATELJSTVO POLICIJE**
Godište XIV. (2018.), broj 32 (411)
Osamnaesta nedjelja kroz godinu,
5. kolovoza 2019.

Kontakt:
o. Stjepan Harjač, policijski kapelan
 tel.: 22 712, 84 048;
 e-mail: sharjac@mup.hr

Vinko Bakula, pomoćnik kapelana
 tel.: 88 853, 82 805;
 e-mail: vbakula@mup.hr

Naslovna stranica:
 Bernadette Lopez, <http://www.evangile-et-peinture.org>

KOLOVOZ

Ned.	4.	XVIII. NEDJELJA KROZ GODINU Ivan Vianney; Pepertua; Hijacint
		GOSPA VELIKOG HRVATSKOG KRSNOG ZAVJETA
Pon.	5.	DAN POBJEDE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI, DAN BRANITELJA; DAN VOJNOG ORDINARIJATA U RH
Uto.	6.	Preobraženje Gospodinovo; Predrag
Sri.	7.	Siksto; Kajetan; Donat
Čet.	8.	Dominik; Nedjeljko; Dinko
Pet.	9.	Edit Stein; Roman; Tvrko; Terezija
Sub.	10.	Lovro đakon; Lovorka; Zvezdan

SLUŽBA RIJEČI - UVOD U ČITANJA Klonite se i čuvajte svake pohlepe	4
ČITANJA Što si pripravio, čije će biti?	6
HOMILIJA Neslomljiva uporišta	8
KATEHEZA Crkva u apostolsko vrijeme Putovi i sredstva širenja	10
PRIČA Obnova srca	13
Hrvatska marijanska svetišta Svetište Gospe od Prizidnice na Čiovu	14
NAŠI POKOJNI	16
Mali vjerouaučni leksikon	20

ČESTITAMO
DAN POBJEDE I
DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI
DAN HRVATSKIH BRANITELJA
DVADESET I ČETVRTU
OBLJETNICU VOJNO
REDARSTVENE OPERACIJE
OLUJA
DAN VOJNOJNOG ORDINARIJATA
U REPUBLICI HRVATSKOJ

Klonite se i čuvajte svake pohlepe

Tema je današnjih biblijskih čitanja pohlepa za materijalnim dobrima. Isus nas upozorava da se klonimo i čuvamo svake pohlepe. Život nam nije u onome što posjedujemo, nego u onome što jesmo pred Bogom i pred bližnjima. Isus nije došao da posreduje u dijeljenju baštine i da sudi nad braćom kad se posvade zbog diobe nasljedstva. On je došao da navijesti kraljevstvo Božje, mir i pravednost među ljudima, ljubav i strpljivost. Kraljevstvo Božje znači novi svijet, svijet novih odnosa među ljudima i između ljudi i Boga. Dakako, zahtjevi, koje postavlja kraljevstvo Božje onima koji ga žele ostvariti, i te kako utječu na javni, politički, gospodarski i kulturni život. Bog je po Isusu ljudima ponudio upute za dostojniji ljudski život i nije im oduzeo njihovu odgovornost u oblikovanju životnih uvjeta i okolnosti.

Židovi su rado rabine pitali za savjet ne samo u duhovnim, nego i u materijalnim, političkim, kulturnim i gospodarskim pitanjima. I rabini su rado odgovarali. Međutim, za Luku pitanje koje je Isusu

postavio „netko iz mnoštva“ odraz je pohlepe, lakomosti glede zemaljskih dobara. Pohlepa i lakomost velika su opasnost koje se mora svatko čuvati: „Klonite se i čuvajte svake pohlepe!“ Koliko svađa i razbojstava, pa i ubojstava, ima i u našim vjerničkim obiteljima kad dolazi do diobe nasljedstva. Tada se ljudi, pohlepni i gladni dobara, sasvim razotkriju te postaje u tren vidljivo, kakvi su i kako su odgojeni. Nije smisao života u tome da mnogo imamo i posjedujemo, nego da se što više bogatimo u Bogu, dobrim djelima, ljubavlju, miroljubivošću i drugim vrlinama koje život znače. Poput starozavjetnog mudraca Koheleta ili Propovjednika i Isus kori one „bezumnike“, koji „zgrću sebi blago na zemlji, gdje ga moljac i rda nagrizaju i gdje ga kradljivci potkapaju i kradu“ (Mt 4, 19), te ih nagovara da sebi „zgrću blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne nagrizaju i gdje kradljivci ne potkapaju niti kradu“ (Mt 4, 20).

Isus, dakako, ne omalovažava posjedovanje naprosto. U zaključnoj rečenici koju smo pročitali u današnjem evanđelju Isus kori onoga koji „sebi“ zgrće blago, a hvali onoga koji zgrće blago „u Bogu“.

Materijalni posjed, novac, mobitel, auto, stan, ugled u svijetu spadaju u stvarnosti ovog svijeta. Spadaju, dakako, i u velike napasti ovoga svijeta. Vrlo je važno zato kako mi s njima ophodimo, loše ili dobro, samo za sebe ili i za druge, spremni da svoja dobra podijelimo s potrebitima ili potrebite preziremo i gladimo samo svoj trbuš govoreći: „Dušo, evo imaš u zalihu mnogo dobara za godine mnoge. Počivaj, jedi, pij, uživaj!“. Danas ima mnogo onih koji troše novac u izobilju, a da ga nemaju dosta: stalno su s pokretnim telefonom na ušima, po ulici i po stanu, na radnom mjestu i na odmoru, kupuju luksuzne aute, odlaze na godišnji odmor u daleke zemlje. Kad im se zatvaraju vrata banaka, onda posuđuju novac svojih prijatelja, kojima nažalost taj novac više ne mogu vratiti, pa tako razaraju i svoja prijateljstva.

Neki ljudi imaju veće oči nego želudac, rekli bi naši stari. A to se zove pohlepa, lakomost. Težnja za imati i za što više imati, i time se stalno hvaliti i dičiti, u obitelji i na radnom mjestu. Ne shvaćaju mudrost Božju: „Koliko god netko obilovao, život mu nije u onom što posjeduje!“ nego u onome što on jest pred Bogom i pred ljudima.

Zato nas Pavao u današnjem drugom čitanju, u Poslanici Kološanima, upozorava: „Ako ste suuskrsnuli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu! Za onim gore težite, ne za zemaljskim! Ta umrijeste, i život je vaš skriven s Kristom u Bogu!“ (Kol 3, 1-5).

Adalbert Rebić

<https://thecatholicspirit.com>

Prvo čitanje: Prop 1, 2; 2, 21-23

Što ima čovjek od sve brige srca svoga?

Čitanje Knjige Propovjednikove

Ispraznost nad ispraznošću,
- veli Propovjednik -
ispraznost nad ispraznošću,
sve je ispraznost!
Jer čovjek se trudi mudro
i znalački i uspješno,
pa sve to mora ostaviti čovjeku
koji se oko toga nije trudio.
I to je ispraznost i velika nevolja.
Jer što ima čovjek
Od sve brige srca svoga
I truda kojim se trudio pod suncem?
Jer svi su njegovi dani muka,
poslovi njegovi jad;
čak ni noću ne miruje srce .
I to je ispraznost .

Riječ Gospodnja

Otpjevni psalam: Ps 90, 3-6.12-14.17

Gospodine, ti nam bijaše okrilje od koljena do koljena.

Smrtnike u prah vraćaš
i veliš: „Vratite se, sinovi ljudski!“
Jer je tisuću godina u očima tvojim
ko jučerašnji dan koji je minuo
i kao straža noćna.

*****

Razgoniš ih ko jutarnji san,
kao trava su što se zeleni:
jutrom cvate i sva se zeleni,
a uvečer već se suši i vene.

*****

Nauči nas dane naše brojiti
da steknemo mudro srce.
Vrati se k nama, Gospodine! Ta dokle ćeš?
Milostiv budi slugama svojim!

*****

Jutrom nas nasiti smilovanjem svojim
da kličemo i da se veselimo u sve dane!
Dobrota Gospodina, Boga našega,
nek bude nad nama!
Daj da nam uspije djelo naših ruku,
djelo ruku naših nek uspije!

*****

Drugo čitanje: Kol 3, 1-5.9-11

Tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu.

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Kološanima

Braćo!

Ako ste suuskrsli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu! Za onim gore težite, ne za zemaljskim! Ta umrijeste i život je vaš skriven s Kristom u Bogu! Kad se pojavi Krist, život vaš, tada ćete se i vi s njime pojaviti u slavi.

Umrvite dakle udove svoje zemaljske: bludnost, nečistoću, strasti, zlu požudu i pohlepu - to idolopoklonstvo!

Ne varajte jedni druge!

Jer svukoste staroga čovjeka s njegovim djelima i obukoste novoga, koji se obnavlja za spoznanje po slici svoga Stvoritelja! Tu više nema: Grk – Židov, obrezanje – neobrezanje, barbar – skit, rob – slobodnjak, nego sve i u svima – Krist.

Riječ Gospodnja

Evangelije: Lk 11, 1-13

Što si pripravio, čije će biti?

Čitanje svetog Evangelija po Luki

Uono vrijeme: Netko iz mnoštva reče Isusu:

- *Učitelju, reci mome bratu da podijeli sa mnom baštinu.*

Nato mu on reče:

- *Čovječe, tko me postavio sucem ili djeliteljem nad vama?*

I dometnu im:

- *Klonite se i čuvajte svake pohlepe: koliko god netko obilovao, život mu nije u onom što posjeduje.*

Kaza im i prispodobu:

- *Nekomu bogatu čovjeku obilno urodi zemlja pa u sebi razmišљaše:*

'Što da učinim? Nemam gdje skupiti svoju ljetinu.'

I reče:

'Evo što ću učiniti! Srušit ću svoje žitnice i podignuti veće pa ću ondje zgrnuti sve žito i dobra svoja. Tada ću reći duši svojoj: dušo, evo imaš u zalihi mnogo dobara za godine mnoge. Počivaj, jedi, pij, uživaj!'

Ali Bog mu reče:

'Bezumniče! Već noćas duša će se tvoja zaiskati od tebe! A što si pripravio, čije će biti?'

Tako biva s onim koji sebi zgrće blago, a ne bogati se u Bogu.

Riječ Gospodnja

Neslomljiva uporišta

U prvom čitanju na osamnaestu nedjelju kroz godinu, čitamo poražavajuće riječi Propovjednika prema kojemu je sve „uzaludno, potpuno uzaludno“. „Uzaludno“ ovdje znači ispraznost života. Ovu prazninu moramo ispuniti s Božjom prisutnošću, od kojeg sve dobro potječe.

U drugom čitanju sveti Pavao hrabri svoje kološanske vjernike da traže ono što je gore, odnosno da svoj zemaljski život prožive misleći na Krista. I naš život će postati sadržajan samo onda, kada u tijeku našeg zemaljskog hodočašća budemo u stanju misliti i na nebesku stvarnost.

Evangelje nam predviđa dvije teme. Prva je škrtost, a druga umišljenost. Zastrahujući primjer škrtosti je slučaj dvojice braće koji se svađaju oko naslijeđa, a umišljenost predviđa prispodoba o bezumnom bogatašu. Teško možemo na sebe primijeniti poruku ova dva primjera. Prihvaćamo Isusovo učenje, ali pri tome mislimo da se to ne odnosi na nas. Većina

nas se ne može smatrati bogatim, niti gradimo sebi nove žitnice, u najboljem slučaju možemo dodati nešto novaca na naš bankovni račun kako bismo imali rezervu za stare dane. Razmislimo, međutim, da Isus ovu prispodobu nije izrekao bogatima, već običnom puku koji se oko njega skupljao i sasvim sigurno nisu bili bogati. Isus je zapravo upozoravao svoje slušatelje da nema takve imovine koja bi mogla pružiti sigurnost. U osjećaj lažne sigurnosti može nas uljuljkati osim bogatstva i svaka druga stvarnost o kojoj mislimo da nas može učiniti neranjivima. Tu spada i želja za moći, pomoći koje možemo drugima manipulirati, ali sjetimo se da je Isus kod farizeja osudio i lažne duhovne sigurnosne oslonce, jer su ovi mislili da će im obdržavanje zakona osigurati blagostanje na zemlji i vječni život u nebu.

U slučaju prepirke između dva brata, možemo uočiti još jednu zanimljivu psihološku okolnost. Sveti Luka kaže da je „netko“ progovorio iz mnoštva. Riječ je dakle o nekom anonimnom čovjeku, koji nije htio izložiti se opasnosti da ga prepoznaju. Ne znamo jesu li oba brata bila prisutna, ili samo onaj koji je podigao tužbu da bi kasnije mogao ljuditi brata, da je čak i učitelj stao na njegovu stranu.

Kada je riječ o novcu, bogatstvu, ostavštini, na zanimljiv način uvijek osjećamo da smo u pravu. Naš čovjek iz evanđelja također je bio uvjeren da je brat nepravedan prema njemu. Isus je naravno otklonio ulogu suca i on se i danas tako ponaša: naše svakodnevne probleme, sporove sami moramo riješiti, a ne od njega očekivati rješenje. Isus nam je ostavio opća načela, u svjetlu kojih se možemo ravnati i pravilno odlučiti. Upravo nam nastavak evanđelja pruža važan oslonac kako bismo svoj život oblikovali u svjetlu evanđelja. Isus je zaključio raspravu između dva brata na način da je ukazao na opasnost od pohlepe.

Isus pozornost svog slušateljstva nije prvenstveno usmjerio protiv bogatstva kao takvog, već ih je opomenuo da postoji opasnost da svoju sigurnost traže u bogatstvu. Možemo uočiti koliko puta bezumni bogataš ponavlja riječi „ja“ i „moje“, što upućuje da se cijeli njegov svjetonazor suzio na njega samoga. Ovakav sebičan svjetonazor isključuje ljubav iz ljudskog života.

Prava poruka ove prispopobe leži, međutim, u zaključnoj rečenici: u Bogu se moramo bogatiti. Što znači u Bogu se bogatiti? Nažalost nedjeljno evanđelje ovdje se prekida. Odgovor, naime, saznajemo u nastavku. Isus je prispopobu nastavio u smislu povjerenja u Providnost Božju. Bogatiti se u Bogu znači da se sve hrabrije povjerimo Bogu. Katkad zbunjuje kada evanđeoski tekst čitamo istrgnutog iz njegovog šireg konteksta i to stavlja na kušnju propovjednika da na temelju danog teksta izradi jednu sadržajnu propovijed. Ali možda je dobro upravo tako kako jest, odnosno, da u čitanju postavljeno pitanje ostane bez odgovora, jer to nas prisiljava da mi dademo odgovor. Što danas odgovaramo na pitanje što nam daje sigurnost življenja: bogatstvo, zdravlje, blagostanje ili nešto drugo? Evanđeoski odgovor glasi: ne nešto, već netko, Bog koji nas uvijek ljubi. On je jedino uporište koje se ne može načeti, a daje sigurnost našemu životu.

Mihály Szentmártony, *Očarani Božjom riječju*

Okviri širenja kršćanstva

Putovi i sredstva širenja

Pisma kojima se utvrđuju veze

Pismo koje kola od zajednice do zajednice, od pokrajine do pokrajine, prvenstveno predstavlja vezu među raspršenom braćom kojima je uvijek do jedinstva. Posjetitelji često su i donositelji neke poruke iz matične zajednice. Crkve se međusobno dopisuju; dopisuju se napose biskupi, međusobno i sa zajednicama, što biva sve češće.

Iskopavanjem iz pjeska u Egiptu spasio se znatan broj pisama pisanih na raznim materijalima - na kovini, crijevu ili papirusu. Privatnici su se općenito služili papirusom, koji se izvozio iz Egipta i kupovao u pojedinim listovima u papircicama: cijena mu je ovisila o formatu. Pergamena se upotrebljavala na obje strane, a papirus se ispisivao samo na nutarnjoj strani. Najsrođeniji su se u Egiptu i Africi služili ostrakom (crijevom) za razne potrebe: u dopisivanju i u uvođenju računskih knjiga.

Kad se pismo napisalo, papirus se savio i svezao vrpcem, koje su se krajevi zapečatili voskom. Izvana se napisala

adresa. Poslije upotrebe, neispisana strana papirusa služila je djeci da uče pisati i odraslima za sastavljanje koncepata.

Pojam „pisma“ bio je vrlo elastičan: pismo je mogla biti obična cedulja ili literarni sastavak, poruka ili ekshortacija. Vrlo je teško razgraničiti razne vrste pisma. A ipak kolike li razlike između poslanice Rimljana i poslanice Filemona! Izvjestan broj pisama sačuvao se u crkvenim arhivima, primjerice u Korintu pisma koja su primljena i koja su poslana. Ustanovljivale su se i zbirke pisama. Klement Rimski zna za zbirku Pavlovih pisama.

Ciceronovo je dopisivanje književno remek-djelo i ujedno povijesni dokument prvog reda. Plinije Mlađi skupljao je sam svoja vlastita pisma, upravljena potomstvu, sa svrhom objavljivanja. Isto će učiniti Grgur Nazijanski.

Poput kanonskih poslanica, kršćanska su pisma često opomene i poticaji, svojevrsne homilije što ih zajednice običavaju čitati za vrijeme euharistijskog slavlja radi izgrađivanja vjernika. Tamo spadaju „djela“ i „pasije“ mučenika. Očita je njihova liturgijska upotreba.

Prilik je bila odveć zamamljiva da se krivotvoritelji ne bi okušali, pa se stadoše širiti apokrifna pisma. Najšutljiviji apostoli postadoše odjednom rječiti. Izmišlja se dopisivanje između Pavla i Seneke (14 pisama). Uposlili su i samog Krista i pripisali mu dopisivanje s kraljem Abgarom. A Poncije Pilat potvrđuje, u pismu Klaudiju, Isusovo uskrsnuće. To nije neobično u doba kad se kultiviralo čudo i „divota“, kad obiluju čak „pisma iz neba“. Podrugljivac Lucijan sastavio je jedno takvo pismo da izruga pučku lakovjernost svog vremena.

Pomoću pisama, Rim šalje i prikuplja informacije i, već godine 97., obavlja službu upravljanja. Petrov dolazak daje rimskom biskupu ugled, koji se potvrđuje u Klementovu pismu „Božjoj crkvi u Korintu“. Obaviješten o poteškoćama koje su potresale korintsku zajednicu, šalje on tri odaslanika s pismom u kojem taktično i odlučno zauzima stajalište... kao onaj tko hoće da bude slušan. Gotovo cijelo stoljeće poslije toga, Dionizije Korintski izvješćuje da se to Klementovo pismo još čita na nedjeljnim sastancima.

Solidarnost među crkvama osobito se potvrđivala u vrijeme kakve krize. Tako se u vrijeme montanizma razvija aktivno dopisivanje između Rima te crkava u Aziji i Galiji. Isto se dogodilo u vrijeme pape Viktora u povodu pashalne kontroverze. Dionizije Korintski je sabrao čitav dosje pisama između Rima i zajednica u Grčkoj, na Kreti i u Maloj Aziji... izazvan rigorističkim stajalištem neke braće.

Od drugog stoljeća, biskupi izmjenjuju pisma, savjetuju se, javljaju svoja imenovanja, traže podršku, obavješćuju se međusobno o doktrinarnim ili o disciplinarnim sukobima. To nam dopisivanje podiže zastor kojim je zastrto razdoblje vrlo nejasnih kontura. Heretici i gnostici služe se istom metodom šireći svoje nauke.

Sedam poslanica sv. Ignacija azijskim zajednicama i zajednicu u Rimu jesu biseri stare kršćanske literature. Pune bljeskova, one su istodobno i svjedočanstvo, opomena i himna Gospodinu. Na sreću, sačuvana nam je i Polikarpova poslanica „Božjoj crkvi koja kao strankinja boravi u Filipima“.

Pismima u vrijeme progonstava podržava se vjera u jednih i potiče ustrajnost u drugih. Prvi opis mučeništva dopro je do nas u obliku pisma, koje istodobno služi kao informacija, kao pouka i kao pobuda braći okupljenoj na sastanku. Polikarpovo je mučeništvo prikazano kao liturgija.

Jedno od najdirljivijih pisama послала je crkva iz Viene i Liona crkvama Azije i Frigije. Primjer lionskih mučenika bila je također lekcija efeškim priznavateljima, koji, čini se, nisu dopuštali pokoru otpadnicima od zajednice. Pismo je, na svoj način, izraz bratstva bez obzira na ljudske slabosti.

Kako je to pismo stiglo iz Liona u Efez?

Carska pošta koju je osnovao August i koja se održala do svršetka Carstva, bila je

rezervirana za državnu službu. To je bila kao „diplomatska pošta“. Da bi se njome poslužilo, bila je potrebna osobita diploma, combina, opskrbljena carskim imenom i pečatom. Vojnici se u slanju pisama često služe garnizonским vezama. Tako je mladi Ekipćanin, ponosan na svoje novo rimsko ime, poslao ocu s pismom svoj portret što ga je platio prvim dobivenim zlatnicima: vojnikova „fotografija“ dominirala je otada na očevu ognjištu.

Najjednostavniji i najčešći način slanja pisma naslovniku bio je taj da ga se povjeri nekom tekliću: pismo putem donositelja s preporučnom ceduljom. Teklić se mogao unajmiti od strane pošiljatelja ili uz podijeljeni trošak. Bilo je agenata društva za slanje pošte. Postojali su privatni tabellarii, kako potvrđuju suvremeni pisci. Njihovo postojanje poznato je, između ostalog, iz jednog natpisa u Puteolima, što je razumljivo za grad gdje su se mnogi putnici ukrcavali na brod. Uz napojnicu pri odlasku i dolasku, lako se moglo povjeriti pismo nekom znancu, zemljaku ili trgovačkom putniku. Dar „donositelju“ pri prijemu pisma jamčio je za vjerno izvršenje. Ignacijeva pisma raznim crkvama raznosili su trgovci.

Pismo braće iz Liona moralо je najprije krenuti u Rim; česte su bile veze između tа dva grada. Negdje u to vrijeme nalazio se u Rimu Irenej kao nositelj nekog pisma lionske zajednice. U Rimu je lako bilo povjeriti omot nekom subratu ili zemljaku koji će se u Puteolima ili Ostiji ukrcati za Efez.

Ako je vrijeme bilo povoljno, mogao je naslovnik za pedesetak dana primiti poštu. Jedno pismo Ciceronu iz Kapadocije bilo je na putu 50 dana. Drugo je pismo iz Sirije u Rim trebalo dvostruko više vremena. Jedno poslovno pismo iz radionice u Puteolima od 23. srpnja 174. stiglo je u Tir 8. prosinca, nakon 107 dana. Ciceronov sin primio je od svog oca iz Atene pismo za 46 dana, i taj je rok smatrao brzim.

Velika većina tih pisama za nas se izgubila, čemu se ne treba čuditi nego diviti što su neka od njih do nas došla. Bilo da su službena ili privatna, literarna ili intimna, ta nam pisma omogućuju da iz njih razaberemo svagdašnji život zajednica... njihove poteškoće i krize, trzavice i otpadništva. Najsukromnija među njima, kao primjerice pismo nekog Ireneja svom sinu kojim ga obavješćuje da je tovar žita iz Egipta sretno stigao u Rim ili poslovno pismo nekog kršćanina u Egiptu gdje, čini se, biskup poslužuje kao agent za vezu između nekih kršćana i jednog brodovlasnika u Rimu - omogućuju nam da napišamo „goli život“, bez pretvaranja i emfaze, s jasnom sviješću raspršene braće koja sačinjavaju jednu veliku obitelj.

Obnova srca

Bijaše neki vrlo bogat kraljević, možda najbogatiji na Istoku. Bio je škrt i lakov, ali i tvrd prema svima. Nitko ga nije volio. Jednoga dana naredi svom prvom ministru:

- *Idi i pokupi sav porez.*

Ministar odgovori:

- *Kraljeviću, ove godine to neće biti moguće. Narod umire od gladi. Neće moći platiti ništa.*

- *Bio bih lud kad bih ostao bez tog novca! prekine ga grubo kraljević.*

Ministar nadoda:

- *Dobro, a u što da upotrijebim taj novac?*

- *Pregledaj što je najpotrebnije za obnovu moje palače i pobrini se za to!*

Ministar je detaljno pregledao palaču i zidine oko nje. Bilo je podosta pukotina. Opazio je, međutim, i veliko nezadovoljstvo koje je razdiralo ljude, pa im poruči:

- *Ove vam godine kraljević otpušta plaćanje poreza!*

Po kućama i trgovima nastala velika veselje.

Kad se ministar vratio, kraljević ga odmah primi i upita:

- *Gdje je novac?*

Ministar odgovori:

- *Sve sam potrošio, kako je bilo predviđeno, za hitan popravak palače.*

Zatim povede kraljevića sa svom svitom u obilazak dvora. Izađu tada i na svečana vrata. Tu se kraljević nađe okružen mnoštvom koje mu je klicalo, pljeskalo i bacalo cvijeće:

- *Živio kraljević! Neka ga Bog blagoslovi i njegovu ženu i djecu!...*

Vidjevši to, kraljević iznenađen upita:

- *Zašto toliko slavlje oko mene?*

Ministar odgovori:

- *Zato što je sretno obavljen hitan popravak palače. Obilazeći okolo, opazio sam da najteže rupe nisu bile na zidovima nego u srcima. Svugdje je nedostajala radost koja izvire iz dobrote. Stoga sam se pobrinuo za nju oprštajući porez.*

Usred tog radosnog klicanja naroda konačno se i iz kraljevićeva srca pojavi smiješak radosti i ljubavi.

Hrvatska marijanska svetišta

Svetište Gospe od Prizidnice na Čiovu

"Gospino svetište posvećeno bezgrešnom začeću, Blagdan bezgrešnog Začeća slavi se u Prizidnici 308 godina prije nego što se počelo slaviti u Lurd, te 308 godina prije nego što je crkva proglašila dogmu Bezgrešnog Začeća."

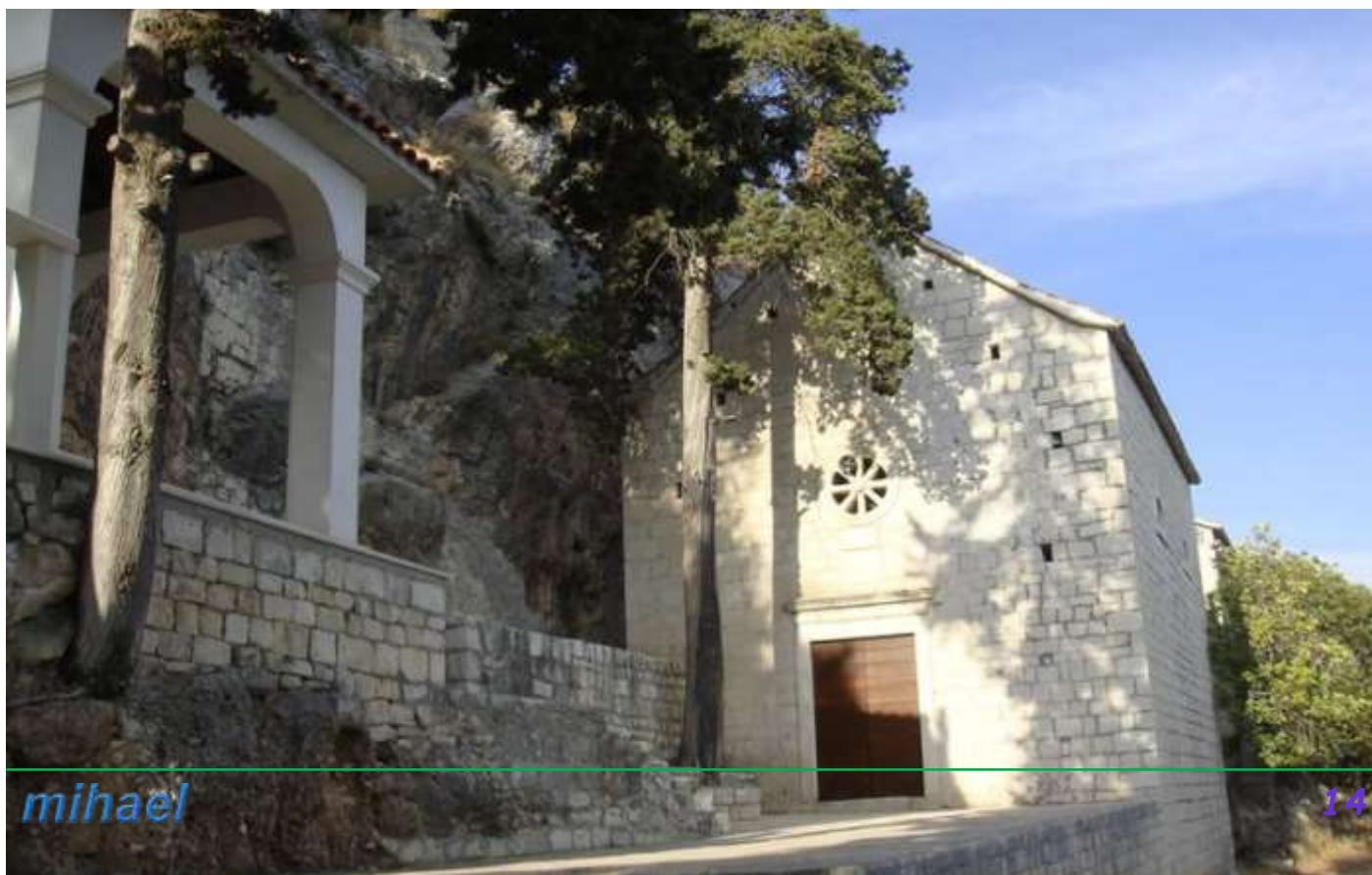
Na južnoj strani otoka Čiova, u Prizidnicama, među strmim stijenama iznad samog mora, prije gotovo pet stoljeća podignuta je crkva Gospe od Prizidnice. Nad vratima crkve uzidane su dvije kamene ploče, a ona starija svjedoci o povijesti svetišta.

"Svećenik Juraj Stoidražić dođe u ovu pustinju i sagradi ovaj hram na čast Bezgrešnog začeća Djevice Marije, 1546. god."

Uz crkvu, u skromnim nastambama "pizidu", povučeni od svijeta, smjestili su se svećenici pustinjaci, provodeći život u molitvama i pokori.

Sve do sredine 19. stoljeća neprekidno ili sa kraćim prekidima boravili su svećenici glagoljaši, ali i svećenici latinskog obrednog jezika.

Crkva je ukrašena milosnom Gospinom slikom koja u rukama drži Isusa. Slika milosne Gospe potječe iz 14. stoljeća od čuvene slikarske škole na otoku Kreti.

Slika Gospe od Prizidnica se po prvi puta spominje 1750. godine za službenog posjeta Svetištu nadbiskupa Pacifik Bizza.

"Crkva, nedavno nanovo sagrađena i dobro sazidana, ima jedan oltar, a taj je od mramornih komada, s dva stupa od mandolata i slikom bl. Djevice koju je naslikao dobar umjetnik bizantskog slikarstva, dovoljno obskrbljen dobrim priborom.....".

Godine 1928. donesena je odluka da Gospinim svetištem u Prizidnicama redovito upravlja slatinski župnik koji već bude uz pomoć dvaju crkovinara.....

Posebnu brigu za svetište i svu njegovu imovinu vodi slatinska porodica Nakir, ".....koji su već u dokumentu iz godine 1857. navedeni kao težaci glavnih imanja toga Svetišta....Slatine na otoku Čiovu, nadaleko poznate po svom svetištu Milosne Gospe od Prizidnice.

Slatinski vjernici i hodočasnici iz bližih i dalekih krajeva, hodočaste četiri puta godišnje, na Uskrsni ponedjeljak, Ime Marijino (prva nedjelja iza Male Gospe), Duhovski ponedjeljak, Gospu od Bezgrješnog začeća, 8.prosinca.

Tekst: <http://www.kraljica-mira.com.hr>
Fotografije: <https://smn.hr/>

NAŠI POKOJNI

IVAN HORVAT,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1. kolovoza 1991.

JOSIP KEMENJI,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1. kolovoza 1991.

PETAR KOVČALIJA,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1. kolovoza 1991.

ZDRAVKO KOVČALIJA,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1. kolovoza 1991.

JOVICA MATIN,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1. kolovoza 1991.

ZDRAVKO POKRAJAC,

PU osječko - baranjska, Osijek, 1. kolovoza 1991.

JOSIP KRAŠTEK,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1. kolovoza 1991.

STJEPAN PAVIĆ,

PU primorsko - goranska, Dalj, 1. kolovoza 1991.

MIJO DŽANKO,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1. kolovoza 1991.

STANISLAV GULJAŠEVIĆ,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1. kolovoza 1991.

ANTUN MIHALJEV,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1. kolovoza 1991.

GORAN MIHALJEVIĆ,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1. kolovoza 1991.

SLAVKO PUTNIK,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1. kolovoza 1991.

ŽELJKO SVALINA,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1. kolovoza 1991.

ZLATKO TAKAČ,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1. kolovoza 1991.

DARIO DUJMOVIĆ,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1.kolovoza 1991.

ĐURO BUTORAC,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1.kolovoza 1991.

VINKO DUJIĆ,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1.kolovoza 1991.

ILE GALIĆ,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1.kolovoza 1991.

JOSIP GLIBUŠIĆ,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1.kolovoza 1991.

MLADEN PALINKAŠ,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1.kolovoza 1991.

BOŠKO PARADŽIK,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1.kolovoza 1991.

STJEPAN PAVIĆ,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1.kolovoza 1991.

ANDRIJA RIPIĆ,

PU osječko - baranjska, Dalj, 1.kolovoza 1991.

JOSIP ĐURKIJA,

PU bjelovarsko - bilogorska, Bjelovar, 1. kolovoza 1993.

NIKOLA MARKOVINA,

PU karlovačka, Baške Oštarije, 2. kolovoza 1991.

VRANE VRKIĆ,

PU zadarska, Kruševo, 3.kolovoza 1991.

JURE CAPAN,

PU karlovačka, 4. kolovoza 1994.

TRPIMIR BAKARIĆ,

PU sisačko - moslavačka, Sveti Rok, 4. kolovoza 1995.

ANTE BALJAK,

PU vukovarsko - srijemska, Velebit, 4. kolovoza 1995.

IVO KRIŽANAC,

PU sisačko - moslavačka, Sveti Rok, 4. kolovoza 1995.

VIKTOR LIZATOVIĆ,

PU splitsko - dalmatinska, Sveti Rok, 4. kolovoza 1995.

SAŠA RAKIJAŠ,

PU bjelovarsko - bilogorska, Velebit, 4. kolovoza 1995.

JOSO ŠARIĆ,

PU ličko - senjska, Gospić, 4. kolovoza 1995.

IVAN IVEZIĆ,

MUP, Lovinac, 5. kolovoza 1991.

MILAN SEKULIĆ,

PU primorsko - goranska, Lovinac, 5. kolovoza 1991.

MARTIN ŠARIĆ,

MUP, Lovinac, 5. kolovoza 1991.

STJEPAN KATALINIĆ,

PU ličko - senjska, Lovinac, 5. kolovoza 1991.

IVAN IVEZIĆ,

PU ličko - senjska, Lovinac, 5. kolovoza 1991.

DRAGO KOVAČALIJA,

PU osječko - baranjska, Dalj, 5. kolovoza 1991.

FRANJO KOVČALIJA,

PU osječko - baranjska, Dalj, 5. kolovoza 1991.

JURAJ SEKULIĆ,

PU ličko - senjska, Lovinac, 5. kolovoza 1991.

MILAN SEKULIĆ,

PU ličko - senjska, Lovinac, 5. kolovoza 1991.

MARKO JAKŠIĆ,

PU osječko - baranjska, Pakrac, 5. kolovoza 1993.

RENATO KALVI,

PU požeško - slavonska, Dragović - Sirać, 5. kolovoza 1993.

ŽELJKO KOTRIŠ,

PU osječko - baranjska, Pakrac, 5. kolovoza 1993.

JOZO ILIJIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Gračac, 5. kolovoza 1995.

IVICA PETRANOVIĆ,

PU sisačko - moslavačka, Češko Selo, 5. kolovoza 1995.

SLAVKO DOŠLIĆ,

PU brodsko - posavska, Nova Gradiška, 7. kolovoza 1991.

RANKO KUTIĆ,

PU zagrebačka, 7.kolovoza 1994.

DAVOR OSTOJIĆ,

PU sisačko - moslavačka, Glina, 7. kolovoza 1995.

MARKO VULIĆ,

PU zadarska, Zadar, 7.kolovoza 1995.

JELICA BLAŽEVIĆ,

PU karlovačka, u službi, Karlovac, 7. kolovoza 1997.

STJEPAN ŽNIDARIĆ,

PU zagrebačka, Zagreb, 8. kolovoza 1993.

MILORAD ĐEKIĆ,

PU osječko - baranjska, Sarvaš, 9. kolovoza 1991.

MARIJAN PARLOV,

PU zagrebačka, Kozibrod, 9.kolovoza 1991.

SLAVKO OCVIRK,

PU bjelovarsko - bilogorska, Bjelova , 9. kolovoza 1994.

IVAN PEREC,

PU sisačko - moslavačka, Sisak, 10. kolovoza 1992.

IVAN ZRINSKI,

PU osječko - baranjska, 10. kolovoza 1995.

VIDEOJE MARIĆ,

PU osječko - baranjska, Švajcarnica, 13. kolovoza 1991.

NEDILJKO PIPLICA,

PU osječko - baranjska, Nemetin, 26. kolovoza 1991.

POČIVALI U MIRU

Mali vjeronaučni leksikon

Jahve

Jahve hebrejski: יהוה najčešće Božje ime u Bibliji Staroga zavjeta. Pod tim se imenom Bog objavio Mojsiju na brdu Sinaju.

Značenje toga Božjega imena možemo izraziti ovako: „Ja jesam“, „Ja sam tu, blizu, prisutan“. To znači: Bog se preko Mojsija objavio svome narodu kao Bog koji jest, koji daje biti i živjeti svome narodu, koji mu je blizak, prisutan, i koji ga vodi na njegovu putu.

Božje ime „Jahve“ često se prevodi, osobito u liturgijskim tekstovima, riječju Gospodin ili Gospod.

U starozavjetno vrijeme hebrejsko pismo nije poznavalo samoglasnike. Tekstovi su pisani samo suglasnicima. Tako je Božje ime pisano četirima suglasnicima JHVH (יהוה) što se čitalo *Jahve*. Pobožni Židovi nisu smjeli izgovoriti osobno Božje ime. Zato uvođenjem samoglasnika tetragramu JHVH nisu dodali vlastite samoglasnike nego samoglasnike imena *Adonaj*, a-o-a, što je prešlo u e-o-a. (*Adonaj* je bio zamjena za osobno Božje ime). Tako je u šesnaestom stoljeću nastao pojam *Jehova* iako se *Jahvino* ime u starini nikada nije tako izgovaralo.

Kraći oblici imena *Jahve*, *Jahu*, *Jo*, *Jeho* često dolaze kao prefiksi ili sufiksi u mnogim osobnim imenima (Joanan - Ivan, Joakim, Elijahu - Ilija...)